

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за едик годишъ е 30 сребърни гроша, а за тесъ мѣсеца 15 сребърни гроша. Бѣло-то меджидіе те ся прѣма за 20 гр. рубли-та за 16 гр. и франкъ-то за 4 $\frac{1}{2}$ гр. Спомѣствованіѣ-та трѣбва всякога да сѣ придѣланы и да сѣ испращатъ въ полицѣ, въ групѣ, или въ Австрійскы пощенскы тилбры (пулове) на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградъ. Извѣстіѣ ся вѣшѣватъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Брой 33.

2.

Това божественно прѣдначертаніе е така също *мъдро* прѣдначертаніе. Въ него всѣко нѣщо се прѣсмѣтва споредъ ежчинско-то си естество : драгоценность-та на всичко което е добро и чисто напълно се припознава, така също както и безполезность-та на всичко което е заразително и развратително. За първото трѣба да се стараемъ неуморимо, колкото просто и да ни се види; но послѣднѣ-то . изведнѣжъ трѣба да отхвърлямы, колкото привлекателно и прѣлестително и да е.

За да станемъ участници въ туй дѣло ный трѣба до толкова да ся убѣдимъ че прѣдложено-то отъ Бога прѣдпріятіе е възможно, че прѣдложены-тъ отъ Бога средства сж достатъчны, и че само-то прѣдпріятіе е прѣвѣсно, щото радостно да посвѣщаваме за употребѣ-тъ му венчко що имамы — честь-тъ си, свлы-тъ си, пмоть-тъ си, и вліаніе-то си. Въ таквъ случай ный ще бждемъ готови да служимъ дѣто и да е, или да останемъ въ отечество-то си или да отидемъ въ чуждѣ земѣ; да живѣемъ въ градъ или въ село; да правимъ щото ни е опрѣдѣлено отъ Бога, — да оремъ земѣ-тъ, да учимъ млади-тъ, да изна-мѣрваме машины, да издаваме законы или да проповѣдваме Евангеліе-то; да служимъ въ едно кое-да-е положеніе, най-высоко-то или най-ниско-то, дѣто най-добрь можемъ да служимъ Господу. Тогава ще туримъ венчко-то си имѣніе подъ негово-то расположеііе, и ще бждемъ готови да го употребяваме за такыва цѣли, каквыто Богъ, чрѣзъ Слово-то си, чрѣзъ провидѣніе-то си, или чрѣзъ вдѣ-ковеніе-то на Духа Святаго, може да ни покаже. Ный тоже ще бждемъ готови или да спестяваме имѣніе-то си за бѣдѣщи нужды или да вжидываваме отъ

На това отговарямы, че колкото тежка тѣзи длъжностъ и да ни се вижда, Господъ изнеква това отъ всѣкого отъ насъ. Той говори: "Не сте свои си; защото вы сте съсъ цѣвъ купени; за то прославѣте Бога съ ваши-тъ тѣла, и съ ваши-тъ души конто сѣхъ Божіи. Идете ли, піете ли, нѣщо ли правите, всичко за славѣхъ Божіихъ правѣте."

ИВАНЪ ГУСЪ.

7.

Обнародваніе-то на списаніе-то му, “За Церквѣ-тѣ,” причини силно вѣліеніе мѣжду учены-тѣ докторы и учителя на Пражскыя Университетѣ. Тѣ ся мѣчахъ да опровергайтѣ поученія-та му чрѣзъ нападателны и ядосаны отговори; но тѣзи отговори, намѣсто да повредѣтъ Гуса, служахъ да зачерѣйтѣ прѣдъ очѣ-тъ на народа съчинители-тѣ имѣ. Разны мѣрky ся зехъ за да докаратѣ спого-жденіе мѣжду партіѣ-тѣ на Гуса и нейны-тѣ противницы, и даже единѣ все-общѣ синодѣ ся събра съ тѣзи цѣль въ Прагѣ въ 1413 год.; но сячко бѣше на-прасно. Гусъ не можаше да ся смѣлчи нито съ думы, нито съ перо; непріате-ли-тѣ му виждахъ какъ тѣхны-тѣ софи-стическы доказателства ся опровергава-хъ и съкрушавахъ отъ ясны-тѣ му и необоримъ логикъ, и тѣ само чакахъ сгодныя случаи да излѣйтѣ гнѣва си

На 11-й Октомврія, 1414, Гусъ тръгнахъ отъ Прагжъ придруженъ отъ нѣколцина приятели и привърженици. Прѣди да тръгне, обаче, той извѣсти че ще да отиде въ Констанцъ, и покани съкий, който го подозираше въ еретичество, да дойде въ Констанцъ и да докаже, въ присътвѣіе-то на Папж-тъ и Събора, че той (Гусъ) е поддържалъ или проповѣдвалъ нѣкое лъжливо поученіе. Съобразно съ Гусово-то желаніе, великий-тъ Инквизиторъ на Пражкж-тъ епархіѣ го снабди съ едно свидѣтелство че "Иванъ Гусъ, Бакалавръ на Богословіе-то отъ прочутыя Пражскый Университетъ, е вѣренъ и добръ Католикъ безъ никаква ересь или винъ;" а пакъ Императоръ Сигизмундъ му даде единъ пашапортъ съ който Императоръ-тъ обявяваше че зима Гуса подъ свое-то покровителство и защитъ, и заповѣдваше на сичкы-тъ си чиновници и подданици да улеснѣтъ пътуваніе-то му и да го оставѣтъ свободно и безопасно "да прѣмине, прѣбывава, стои и да ся заверне."

Раздѣла-та съ неговы-тъ наскърбени приятели, които твърдѣ много ся грыжахъ за участь-тъ му, бѣше трогателна. Сички бѣхъ прѣиспѣлени съ скърбъ и жалостны прѣдчувствія когато тѣ ся прощавахъ съ любезныя си проповѣдникъ, когото тѣ нѣмаше вече да видѣтъ, и нѣкои си ся одързостихъ да искажътъ явно свои-тъ съмнѣнія за негово-то завръщаніе. „Драгый учителю,” му думаше Иеронимъ, „постоянствувай, ако чуѣхъ че си въ опасность, азъ тозъ часъ ще ти ся притекъ на помощъ.” Единъ простодушенъ шивачъ, като ся здрависа съ Гуса, му рече: „Прѣдрагый учителю, Иваше Гусе, Богъ да бѣде съ тебе; защото никакъ не вѣрвамъ че ты ще ся върнешъ живо и здраво.” Самъ Гусъ исказва подобно прѣдчувствіе въ послѣднѣ-то си писмо до Витлеемскъ-тъ церковъ; той кара свое-то паство да ся моли заради него, щото Богъ да му подари мъдрость и благоразуміе да посрѣтне и смуги свои-тъ врагове, и казва че той е готовъ да пострада, като Христа, за истинъ-тъ и правдъ-тъ. „И тѣй, мои възлюбленны,” казва той, „ако смъртъ-та ми ще да спомогне на Божіѣ-тъ славъ, молѣте ся щото тя да дойде скоро, и нека Богъ ми даде силъ да прѣтърпѣмъ сички-тъ си страданія съ постоянство Твърдѣ е вѣроятно че выи нѣма вече да видите лице-то ми въ Прагъ; но ако воля-та на всемогущаго Бога благоизволи да мя възвърне, нека тогава да вървимъ напрѣдъ съ по-твърдъ стѣпки въ познаніе-то и закона на Неговъ-тъ любовь.”

МАЙЧИНА ГРЫЖА.

Една нощъ прѣзъ мѣсець Декемврія, когато всичко бѣше тихо и мирно, само вѣтръ-тъ свиреше по жгѣлы-тъ на кщцы-тъ и селска-та рѣка шумеше съ воды-тъ си, една майка, слѣдъ като приспа дѣца-та си, сѣднъ покрай огъня и зе да мысли какво е извършила прѣзъ цѣлъ-тъ послѣднѣй годинъ. Но бѣдна-та, нищо не можаше да си напомни, което бы могло да ѣхъ задоволи.

Тя нищо не бѣше направила прѣзъ цѣлъ-тъ годинъ, само бѣ гледала кщжъ-тъ и дѣца-та си; даже и туй-та си мисляше че го е правила равнодушно. Тя, слѣдователно, скърбяше зашто не е извършила нѣщо повече. Съ такыя тежки мысли тя си легнъ и наскоро заспа. Тя снува че прѣминува прѣзъ едно широко поле, и отива къмъ едно свѣтло мѣсто. На пѣтъ-тъ тя сѣзрѣ прѣдъ себе си една другъ жена, която вървѣше съ малки дѣца къмъ сжщо-то мѣсто.

Тѣзи жена ту зинаше едно отъ дѣца-та на прѣгрѣдкы-тъ си, ту друго, като не оставаше никое много да ся умори, и най-внимателно ся грыжеше за тѣхно-то благосостояніе. Когато виждаше нѣкое да ся е уморило, тя го насърчаваше съ сладки и утѣшителны думы; когато нѣкое ся отклонеше отъ обща пѣтъ, тя нѣжно го поыкваше и му посочваше правыя пѣтъ; когато нѣкое ся прѣпжнѣваше, тя го поучаваше какъ да ходи по-добрѣ, и всички-тъ ги свѣтваше какъ да ся пазятъ отъ разны-тъ спжжы и ямы по пѣтя. Тя често имъ говорѣше за опова блестяво и славно мѣсто къмъ което тѣ вървѣхъ.

Всичко това виждаше въ снъ-тъ си заспала-та жена тѣй животно, щото никой не бы могълъ да ѣхъ убѣди че то бѣше снъ. Но по-чюдно-то бѣше че два влатни облаци висѣхъ надъ рамена-та

на женъ-тъ, която вървѣше съ дѣца-та си, и че на всѣкий облакъ сѣдеше по единъ ангелъ държашецъ въ единъ-тъ ржжъ златнъ книгъ и въ другъ-тъ златно перо. Тѣзи ангели внимателно слушахъ всякоѣ думъ и гледахъ всякое дѣло на женъ-тъ. Кога-то жена-та кажеше или направляше нѣщо добро, ангелъ-тъ, който бѣше надъ дѣсно-то ѣрамо, написваше го на книгъ-тъ си; а когато лошо, ангелъ-тъ надъ лѣво-то ѣрамо го написваше на своѣ-тъ книгъ. Когато първыи-тъ ангелъ имаше да забѣлѣжи нѣщо, той ся усмихваше и весело погледваше на вторыи-тъ; а когато вторыи-тъ ангелъ бѣше принуденъ да запише нѣщо на своѣ-тъ книгъ, той ся обръщаше къмъ женъ-тъ и постоянно ѣхъ гледаше съ нажалены очи, дордѣ виждаше въ неѣхъ знакъ на покаяніе; тогава на книгъ-тъ му капваше една сълза съ коѣто той заличаваше писане-то, и най-сетнѣ двамъ-та ангели ся спогледахъ единъ другъ и радостно ся усмихвахъ. Думы-тъ и дѣла-та на женъ-тъ напетнѣхъ не ся виждахъ такыя, щото да заслужавъхъ да ся забѣлѣжаватъ отъ ангелы-тъ; понѣкога тя само умнѣваше крака-та на дѣца-та си, и на това дѣсныи-тъ ангелъ го забѣлѣжаваше; другъ нѣтъ, отъ бѣзржжъ неволно оставаше нѣкое отъ дѣца-та си малко по-назадъ, това тоже лѣвыи-тъ ангелъ записваше.

Като гледаше всяко това жена-та, която снуваше, усѣти такова съчувствіе къмъ женъ-тъ, която пѣтуваше съ дѣца-та си, щото тя удвои стѣпкы-тъ си за да ѣхъ пристигне и да ѣхъ каже за всичко което бѣше видѣла и да ѣхъ помоли да бѣде внимателна, вѣрна и търпѣлива въ всяко, защото нейны-тъ дѣла ся записватъ въ златны книги.

Най-сетнѣ тя ѣхъ пристѣгна, и като ѣхъ достѣгна за рамо-то и ѣхъ погледнъ въ лице-то, ето че тя вижда въ нейно-то лице сама себе си, и въ лице-то на дѣца-та, свои-тъ си дѣца.

Тѣзи жена, слѣдователно, научи отъ снъ-тъ си какъ е нейна-та длѣжност къмъ дѣца-та ѣ, и какъ може да изпълни тайъ длѣжностъ?

Дали има ангели които записватъ дѣла-та на чловѣцы-тъ или не, нѣхъ не знаемъ; но добрѣ знаемъ това, че всѣкоя дума и всѣкое дѣло на майкъ-тъ ся запечатва въ сѣрдца-та на дѣца-та ѣ, и ся отражава въ тѣхныи-тъ характеръ. Ето коя е златна-та книга на коѣто всѣкоя майка пише, не съ златно перо, но съ нѣщо повече — съ добродѣтели дѣла и съ назидателны и чувствителны думы подбужданы отъ майчинъ любовь.

Никой да не мысли че ще ся отличи съ нѣщо, безъ да върши работъ-тъ си съ усѣрдіе и въсхыщеніе.

Въ всичкъ-тъ исторіѣхъ на нашѣя Спаситель не ся намира нито една гнѣвна рѣчь, нито една укорителна дума къмъ слабы-тъ и печалны-тъ. Той показваше съчувствіе и състраданіе къмъ всички-тъ немощны — къмъ печалны-тъ, къмъ болны-тъ, къмъ всички които ся покаявахъ. Той насърчаваше най-слабы-тъ и най-немощны-тъ да дойдътъ при него.

Онѣзи, които най-много сж испытвали Божіи-тъ обѣщанія, сж най-много убѣдени въ истинность-тъ имъ.

Всѣкой единъ трѣбва да има такова упованіе въ Христа, щото чрѣзъ него да може спокойно да ветжпи въ онзи свѣтъ.

Ако искашъ да станешъ добръ, прѣлѣжавай да правишъ добро. Наша-та добродѣтель толкова повече ся развива колкото повече нѣхъ ся упражняваны въ неѣхъ.

Когато нѣкой тя укорява, поразмысли по-напредъ дали ты си виноватъ въ това; и ако напетнѣхъ си виноватъ, тогава побѣзай да ся поправишъ, щото другыи пѣтъ да нѣма подобна причина за да тя укоряватъ.

ОРГАНИЧЕСКИЙ УСТАВЪ НА ИСТОЧНА РУМЕЛИЯ.

ГЛАВА VI.

(Продълженіе).

4. За общинитѣ.

ЗА ГРАДСКАТА ОБЩИНА.

Чл. 171. — Кметъ-тъ назначава и отпуска служащитѣ въ писалища-та му. Другитѣ градски агенти се избиратъ отъ градскитѣ свѣтъ и могатъ да бѣждътъ отпущени отъ Кмета съ съгласно-то мнѣніе на градскитѣ свѣтъ.

Чл. 172. — Кметъ-тъ, като агентъ на властѣта, е натоваренъ:

1-о, Да обнародва законитѣ, правилницитѣ отъ публична администрация, заповѣдитѣ на Гл. Губернаторъ, приказитѣ на губернатора както и всички дѣла на управленіето, които сж назначени за обнародване;

2-о, Да извършва законитѣ и областнитѣ правилници, заповѣдитѣ на гл. губернаторъ и губернаторскитѣ прикази;

3-е, Да извършва мѣрки за обща здравина, заповѣдани отъ срѣдоточното управление на областѣта, отъ губернаторъ или отъ околийскитѣ началникъ;

4-о, Да обнародва размѣтанието на данъка;

5-о, Да съставя списѣци на млади-тъ момци, повикани за напѣдъ въ милицията;

6-о, Да върши особенни служби, които му сж присвоени по областнитѣ закони и правилници.

Чл. — 173. Въ случай, когато кметъ-тъ се отрече или не хае да свърши нѣкое отъ дѣла-та, които му сж прѣдписани отъ закона, губернаторъ-тъ, откакъ го потегли, може да дѣйствува въ това или отъ самосебе, или чрѣзъ особенъ повѣренникъ, и обажда на главнии губернаторъ.

Чл. 174. — Кметъ-тъ върши чрѣзъ правилнични или лични прикази. Първитѣ трѣбува да бѣждътъ съобщени на околийскитѣ началникъ, който обажда на кмета за приетіето имъ; нѣ тия пакъ не сж обязательни освѣнъ ако сж биле обнародани. Вторитѣ нѣма потрѣба да бѣждътъ обнародани и ставатъ обязательни веднага щомъ се съобщѣтъ на стрѣнитѣ които се интересуватъ.

Обязателнитѣ прикази влизатъ въ изпълнение по единъ мѣсець слѣдъ датата която носи записката дадена отъ околийскитѣ началникъ. Мнѣ ли тоя мѣсець, тии вече не могатъ да бѣждътъ унищожени отъ по-високата властъ. Врѣменитѣ Правилнични прикази влизатъ въ изпълнение тоя си часъ. Нѣ по-високата властъ все си запазва възможностьта да ги унищожѣ подъ припазване на правата на трети лица.

Чл. 175. — Градскитѣ свѣтъ рѣди какъ да се упорѣбаватъ, управляватъ и работятъ общинскитѣ имоти. Както и да

ли трѣбва удобреніето на губернатора въ случаитѣ които отраздатъ областнитѣ закони.

Той гласува да се отчуждятъ, придо-биратъ, раздѣлятъ всякакви имоти отъ общината или за смѣтка на общината.

Той гласува градскитѣ повинности и налози въ границитѣ опрѣдѣлени отъ областнитѣ закони. Той гласува еще и градскитѣ заеми.

Той рѣди тарифа за правата които щѣтъ се зематъ по кръстопѣтници отъ сѣргии, отъ панаирни и пазари, както и правата, които има да се зинатъ отъ дозволителни за стоење и за напѣмане мѣста по улици, по кръстопѣтница и по други мѣста, които сж отъ градскитѣ общини имотъ.

Той отразжда градскитѣ бюджети, въ който влизатъ задължително разноекитѣ опрѣдѣлени отъ областнитѣ закони.

Провѣрѣва и опрѣдѣля смѣткитѣ на градското управление.

Той рѣшава съ одобреніето на горнието началство, да се съгради или расшири кое да било общинско обществено заведение (училища, гимназии, театри и пр.). съ приходитѣ уздравени било съ располагаеми фондове, било съ увеличеніе на градскитѣ приходи.

Той рѣшава възъ проекти, планове и смѣтки за голѣми поправки на недвижими имоти, които принадлежатъ на общината.

Той прѣмишлява и заключава:

Да ли да се отварятъ и исправятъ улици и кръстопѣтница (мейдани), върху постиланието имъ съ камъне, върху осветленіето, върху граденіето и поддържаніето булварди и на общи градини, върху водопроводи, купница, ями, язове и мостове, които принадлежатъ на града и изобщо върху всичко, което се отнася до градскитѣ пѣтница, върху сѣдебнитѣ дѣйствія, въ които общината е заплетена; върху сговори и върху всички контрати и съгласия, които има да се сключатъ за смѣтка на общината.

(Слѣдва).

Нѣкон отъ Съединены-тъ Държавы въ Америкъ сж направили единъ законъ, споредъ който всѣкой продавецъ на опивателны питіета, ще бѣде отговоренъ за всичкъ-тъ повредъ, коѣто чловѣци-тъ, на които е продаъ тѣзе питіета, може да направятъ. Една жена, или дѣто, което ся повреди въ каквото и да бѣде, отъ нѣкой пѣянъ чловѣкъ, може да получи отщетеніе отъ оновова който е продаъ на пѣяныи-тъ опивателны питіе. Отъ приложеніе-то на този законъ въ много части на Америкъ днесъ се продаватъ по-малко спиртовны питіета.

Газъ-тъ за гореніе е изнамерилъ Г. Дрейкъ на 28 Августъ 1859, въ единъ кладенець 70 крака дълбокъ. Въ Америкъ този газъ е станалъ до тогѣва производителенъ, щото днесъ прѣведеніе-то му ся въскачва до 14,500,000 бѣчвы. Първо-то му износване бѣше въ 1861, отъ 27,000 бѣчвы, които докарѣхъ 1,000,000 меджидіета, а на 1877 дохождѣтъ отъ това масло бѣше 62,000,000 меджидіета.

Наполеонъ Великий не искалъ никой да има сношеніе съ онѣзи които играатъ на пары. „Тѣмъ не можешъ да имъ ся повѣришъ”, думалъ той, „когато страстьта имъ стане господаръ”.

ПОЛИТИЧЕСКИ ПОВИНИ.

ГЕРМАНИЯ И РУСИЯ.

Н. Д. Алг. Цайтунгъ, Берлинъ.

Въ единъ членъ обнародванъ въ *Таймсъ* ся казва че въ Берлинскій-тъ конгресъ "колчимъ една борба ся родеше между притязанія-та на Западни-тъ Силы и на Русію въ Истокъ, Германія, подъ влияніе-то на Князь Бисмарка, най-естнѣ наклоняваше вѣсы-тъ кѣмъ Западъ." Тѣзи думы сѣ послужили на *Новое Время* и на други С. Петербургскы вѣстники като основъ за едно нападеніе ерѣщо Германіи и Князь Бисмарка. Не може друго нищо да ся каже освѣтъ това, че членописецъ-тъ въ *Таймсъ* или не е зналъ слѣдствія-та на прѣговори-тъ въ Берлинскій-тъ конгресъ, или, като Англичанинъ, той е помислилъ че ще бѣде полезно за интересы-тъ на отечество-то му да възбуди незадоволство помежду Панслависты-тъ противъ Германцы-тъ и да подстрекне Русію противъ Германію. Ако Рускы-тъ вѣстники прѣскають фабрикосаны новины за положеніе-то на Германію въ конгреса, то е явно че тѣ ся старають да затуляють погрѣшкы-тъ на Рускѣ-тъ политикѣ като хвърляють отговорность-тъ върху други народы. Единъ Англіискы вѣстникъ, обаче, нѣма такъво извиненіе. Спорны-тъ точки помежду Русіи и Западни-тъ Силы въ Конгреса ся относяхъ до въпросы-тъ за Батумъ, Добруджѣ, Софію, разноекы-тъ за Руссо-Турскѣ-тъ войнѣ, и Българскѣ-тъ границѣ. Върху всѣкы-тъ тѣзи точки Германія направи отстъпки въ ползѣ на Русію, и послѣдны-та не изяви въ Берлинъ никой исканія които да не ся подкрѣпихъ отъ Германію. Цѣль-та на Германскѣ-тъ политикѣ не бѣше да стане по-Руска отъ Рускѣ-тъ политикѣ, и онова което Русія нѣмаше смѣлость да поиска, тя естествоно трѣбаше да изостави. Отстъпки-тъ, за които споменѣхмы по-горѣ, ся направихъ на Русію само по влияніе-то на Германію. Германско-то Правительство не е рачитало на признателность-тъ на Русію за тѣзи си услуги, и ако Германска-та политика да смѣташе за признателность, тя бы заблудила. Политика-та на Германію ся е водила не отъ нѣкои цѣли за бѣдѣше-то, но съгласно съ намѣренія-та на Императоръ Вилхелма и съ пріятельство-то което извѣстно съединява Монархы-тъ на двѣ-тъ имперіи.

Националь Цайтунгъ, Берлинъ.

Значительна часть отъ Рускый-тъ печатъ укорява Германію съ нарастающе буйство. Условія-та, подъ които Рускый-тъ печатъ сѣществуетъ, му дають добръ охотѣ за нападенія ерѣщо Германскѣ-тъ политикѣ. Разумѣва ся, когато е почти невъзможно за Рускы-тъ вѣстники да разисквать вжтрѣшны дѣла, Правительство-то имъ ги оставя свободни да изливають чувства-та си върху чуждестранны дѣла. Прѣдставители-тъ на вилкѣ-тъ Славянскѣ идеѣ, повремени-тъ интереси отъ новѣ-тъ Германскѣ тарифѣ, и голѣма часть отъ Противодѣйствующѣ-тъ Рускѣ партіи — всѣкы-тъ вкупомъ нападать Германію. Настояще-то разискваніе върху Берлинскый-тъ Договоръ е, обаче, удивително, защото добръ ся знае че по лично-то прѣдначинаніе и по непосредственно-то рѣшеніе на Императоръ Александра станъ възможно сключваніе-то на този договоръ.

АВСТРИЯ.

Прочитами въ *Таймсъ*:

Това дѣто Контъ Андраши си дава оставкѣ-тъ ся тѣлкува разное, но то не иска, може-бы, разны тѣлкованія. Слѣдъ многогодишны, общонародны и дипломатически трудове, Контъ Андраши може праведно да мысли че той е спечелилъ право-то да си почине, и да поиска отъ Императора да го отпѣни, поне до врѣме, отъ длѣжности-тъ му. Още прѣди единъ годинѣ, Контъ-тъ прѣдѣви че той ще потрѣни покой щомъ тишина-та ся възвѣрне на Европѣ и главны-тъ условия на Берлинскый-тъ Договоръ ся турять въ дѣйствіе. Отъ другѣ странѣ, новы-тъ избори въ Австрію ся виждатъ да сѣ усилили рѣшеніе-то му или желаніе-то му да си даде оставкѣ-тъ. Слѣдствія-та на тѣзи избори сѣ такыва които даватъ по-голѣмѣ силѣ на консервативнѣ-тъ партіи, а това ще произведе едно противодѣйствіе въ Австріискѣ-тъ политикѣ. Една отъ причины-тъ, казватъ, които сѣ накарали Австріискій-тъ Първъ Министръ да даде оставкѣ-тъ сѣ е тѣзи, че той не ся съгласявалъ напълно съ възглагоде-тъ на военны-тъ свѣтъници на Имперію-тъ относительно до нѣкои мѣрки които ще трѣба да ся земають въ Боснѣ и Херцеговинѣ.

Оставка-та на Контъ Андраши, надѣямы ся, не ще прѣкрати политическо-то му поприще. Той може да прѣстане да води непосредственно вѣнкаши-тъ политикѣ на Австрію; но той ще засѣдава въ Маджарскый-тъ Парламентъ. Той може да залови едно мѣсто въ общонародно-то прѣдставительство на Държавѣ-тъ, и отъ това си положеніе да упражнява безъ службѣ значително влияніе надъ бѣдѣше-то Министерство.

Особенны причины има защо Англичани-тъ трѣба да скѣрбятъ за безвѣременно-то помраченіе на Контъ Андрашовѣ-тъ звѣздж. Врѣмена-та не сѣ още узрѣяли за да ся остави той отъ трудове-тъ, които сѣ го занимавали отъ три години насамъ. При всѣчко че много ся е извършило до сега, дѣло-то остава недовършено. Отношенія-та на Австрію кѣмъ Турцію, които сѣ были главна-та му грижа като Министръ на Вѣнкашны-тъ Дѣла на Австро-Унгарію, не сѣ още окончателно опрѣдѣлены. Берлинскый-тъ договоръ постанови щото Босна и Херцеговина да ся занимають и управять отъ Австро-Унгарію, и Контъ Андраши сключи съ Турцію единъ конвенцію за подробности-тъ. Много нѣща сѣ ся извършили до сега за благоустроеніе-то на онѣзи области. Ни единъ паша или бей днесъ не занимава службѣ въ онѣзи земѣ. Всѣчко това клони кѣмъ добро, и нравственно-то съчувствіе на Европѣ ще бѣде съ Австрію, ако нейни-тъ държавни мѣжѣ ся рѣшатъ да пріемать на слѣдѣ-то което имъ ся паднѣ и да го втѣлесять въ държавѣ-тъ си. Но не можемъ да откажемъ че Австро-Унгарія сега занимава едно твърдѣ мѣчно положеніе. До кога ще ся продължава занимаваніе-то на Боснѣ и Херцеговинѣ, това Берлинскый-тъ Договоръ не опрѣдѣлява; и една коя-да-е отъ подписавши-тъ договора може кога-да-е да податне въпроса и да попыта дали занимаваніе-то не е надминало духа на 25-й членъ. Порта-та може да каже на Австріиско-то Правительство: "Вый желаете да възстановите порядѣка на границы-тъ си; порядѣкъ-тъ сега е възстановенъ. Вый ся оплакваше отъ множества-та бѣжапцы, които бѣхъ товаръ на финанціи-тъ

ви; бѣжанци-тъ сега сѣ въ домовѣ-тъ си. Вый всѣкога сте извинявали ваше-то вѣмѣшательство съ рѣвность-тъ си за благосостояніе-то на Христіаны-тъ угнетяваны отъ бейове-тъ; но, сега като всѣчка-та тѣзи жестокость не сѣществуетъ, защо да оставатъ Австріискы-тъ войскы?" На тѣзи въпросы, увѣрени сѣмы, ще ся отговорни съ факты; но не е за интересъ-тъ на Европѣ да ся оставя една възможность на Турцію или на Русію да ги поддига и да иска отговоры.

Загуба-та на Италианскы-тъ области на Австріискѣ-тъ имперію и нещастія-та ѣ на 1866 сѣ възбудили въ много Австріискы крѣгове, особенно въ войскѣ-тъ и въ придворници-тъ, силно желаніе да търсятъ отщетеніе прѣвъ Савѣ. Това желаніе не е още удовлетворено. Австрія не може да ся стѣпнѣе отъ длѣжности-тъ си въ Истокъ, които тя прѣдпріе съ удобреніе-то на Англію. Ный не трѣба да ся възпрамы въ стѣпки-тъ ѣ и да ѣхъ подозрѣваемы или да ѣхъ завиждамы. Ный даже трѣба да ся радваемы че Руско-то влияніе ще ся поспѣне и отчасти ще ся унищожи съ застѣпничество-то на другѣ великѣ Славянскѣ Силѣ. Много обаче ще зависе отъ прѣемниці-тъ на Контъ Андраши.

ДУМЫ-ТЪ НЕ Сѣ ДѢЛА.

Л' Оппиніоне, Римъ.

Вопрѣки увѣренія-та на Лордъ Бикънсфилда, на угощеніе-то дадено отъ Лондонскый-тъ градоначалникъ, человекъ не може да разбере какъ може да ся каже че Источны-тъ работы сѣ влѣзли вече въ единъ добръ редъ споредъ Берлинскый-тъ Договоръ или споредъ Англо-Турскѣ-тъ Конвенцію. Англія има право да ся рада за слѣдствія-та на Афганскѣ-тъ войнѣ: тя придобѣ не само тѣхъ-нареченѣ-тъ научни границѣ, която туря Афганистанъ отъ сега нататѣкъ подъ власть-тъ на Англо-Индійцы-тъ, но още и право-то да испраца въ Кабулъ и въ други-тъ главны точки на Якубъ Ханово-то царство агенты, които ще наблюдавать всѣкѣ постѣпки на Емирѣ-тъ и на Афганскы-тъ власти, и които не ще закѣснѣють да земѣть голѣмѣ власть въ рѣцѣ-тъ си. Слѣдствія-та на Зулуйскѣ-тъ войнѣ, отъ другѣ странѣ, не сѣ още явны . . . Като пропустнемъ пѣвъ прѣдъ очи Египетскый-тъ въпросъ, единъ твърдѣ важнѣ въпросъ, въ който Франція и Англія най-послѣ ще ся намѣрять лице съ лице съ Италию и съ три-тъ Сѣверны Имперіи, не е възможно Лордъ Бикънсфилдъ да може да излѣже себе си до толкова щото да повѣрва некрѣнно че Берлинскый-тъ Договоръ обезпечилъ миръ въ Истокъ, и че Англо-Турска-та Конвенція е нанѣтихъ оздравила цѣлость-тъ и възражданіе-то на Турцію. Не говорѣте за прѣобразованія въ Цариградъ; тамъ не слушаютъ съ това ухо. Дѣло-то на възражданіе-то, което Англія прѣдпріе, исчезнѣ като дымъ въ това сѣщо-то врѣме когато Хайреддинъ даде оставкѣ-тъ си.

Колкото за Европейскѣ Турцію, не-ожиданно-то появленіе на Англіискѣ-тъ флотъ въ Бесикескый заливъ и на Фрепскѣ-тъ въ Солунскый-тъ е довольно да покаже че думы-тъ не сѣ дѣла. Грѣци-тъ и Турци-тъ сега разисквать въпроса за границы-тъ си, не въ сѣщо-то врѣме ся въоружавать до зѣбы-тъ, и една война ся вижда належаща помежду имъ. Българскый-тъ Князь Александръ туря нѣкои отъ области-тъ си въ обсадно положеніе. Албанци-тъ ся приготвятъ да

дадѣтъ на Австро-Унгарію хубавъ пріемъ въ Новый Пазаръ. Лордъ Бикънсфилдъ показва на Англичаны-тъ само единъ-тъ странѣ на картинѣ-тъ. Нему не поносѣ да имъ покаже и двѣ-тъ, защото врѣме-то за бѣдѣщы-тъ изборы наближава, и истина-та, ако излѣзе гола, може да уплаши избиратели-тъ. Но членове-тъ на свободолюбивѣ-тъ партіи ще освѣтятъ онѣзи странѣ на картинѣ-тъ, коѣкы Лордъ Бикънсфилдъ иска да държи въ тъмно.

Танъ, Паризъ.

На угощеніе-то на Лондонскый-тъ градоначалникъ Лордъ Бикънсфилдъ ся е показалъ задоволенъ съ слѣдствія-та на вѣнкаши-тъ си политикѣ. Ный можемъ да разберемъ задоволствіе-то му колкото за работы-тъ въ Афганистанъ, защото той казва че Англія придобѣла въ Индію единъ "научнѣ границѣ," и то бѣрже и точно. Ный можемъ тоже да разберемъ задоволствіе-то му за успѣхъ-тъ на Зулуйскѣ-тъ войнѣ, защото, като забрави нещастія-та на начало-то ѣ, той ще може да каже "конѣцъ дѣло украшаетъ;" по ный не можемъ тѣхъ лесно да си обяснимъ увѣренія-та му за испѣлненіе-то на Берлинскый-тъ Договоръ. Нанѣтихъ, Договоръ-тъ ся испѣлни колкото ся относѣ до испразнуваніе-то на нѣкои страны отъ Рускы-тъ войскы, но Турска-та имперія пакъ си остава немоцна. Прѣобразованія-та не сѣ ся нито поченѣли; Балканска-та граница, за коѣкы Англія ся би толкова ожесточено въ Берлинъ, още не ся е завзела отъ Турскѣ войскѣ, а може и никогда да не ся завземе; и най-послѣ, раздѣленіе-то на Българію отъ Источнѣ Румелию, което бѣше втора-та цѣль на Англіискѣ-тъ дипломатіи въ Берлинъ, ся е потвѣрдило отъ Договора, и поддържало ся е нѣкакъ си по единъ искусственъ начинъ отъ волиѣ-тъ на Силы-тъ, но мѣчно е да прѣдѣкажемъ до кога ще трае, защото то е породило значителны мѣчнотѣи. Впрочемъ, намъ ся чини че Лордъ Бикънсфилдъ ся доволствуетъ съ твърдѣ малко.

Пишѣтъ отъ Софію на *Политическы Кореспонденсы*:

Както трѣбаше да ся очаква, Правительство-то не ся задоволи да тури двѣ окрѣжія въ обсадно положеніе; то зовсѣкы-тъ си мѣрки за да събере число-то на потрѣбны-тъ войнѣ, така щото да нападне силно разбойници-тъ и да възстанови тишинѣ въ странѣ-тъ. Съ тѣзи цѣль, Министръ-тъ на Войнѣ-тъ управилъ кѣмъ мѣсто-то на безпорядѣцы-тъ Руссенскѣ-тъ дружинѣ № 14, двѣ отдѣленія отъ Разградскѣ-тъ дружинѣ № 11 и отъ Варненскѣ-тъ, 6 Круповы и два горескы топове и проч. Майоръ Логвенъ, комуто ся повѣри началство-то на тѣзи двѣ отдѣленія, ся ерѣпчилъ близо при село Чаушкыю съ единъ четѣ отъ 220 души, на чело на коѣкы ся намѣрвалъ нѣкой си Селимъ-Ага. Само прѣднія-та му стража ся сразила съ разбойници-тъ.

Сраженіе-то траяло петъ часа и свършило ся съ свѣршено поражение на разбойници-тъ. Българи-тъ изгубили само 12 человекы, отъ които 8 тежко ранени.

Хайдуцы-тъ, напротивъ, оставили 45 души мъртвы на мѣсто-то на битѣ-тъ. Число-то на ранены-тъ имъ ще да е още по-значительно, но то трѣба да ся пріема съ най-голѣмо прѣдпазаніе. Безъ да из-

